

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Fædra

Citation: Bang, Herman: "Fædra. Brudstykker af et livs historie.", i Bang, Herman: *Fædra. Brudstykker af et livs historie.*, J.H. Schubothes boghandel. Græbes bogtrykkeri, 1883, s. 192. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang11val-shoot-idm140665831908848/facsimile.pdf> (tilgået 27. september 2021)

Anvendt udgave: Fædra. Brudstykker af et livs historie.

af Vane — aa, det maatte være saa besynderlig fredeligt . . .

Hun strakte sit Legeme i Sædet og mens hun trykkede den knugede Haand mod sin Pande, sagde hun:

— Vilsac — — — det bedste var aldrig at tænke.

Hun løftede Armen, der var blottet indtil Skuldren, og dorskt faldt den ned langs hendes Side. Vilsac fulgte dens Fald.

— Eller kun fornemme — bare sløvt fornemme . . .

Vilsac gættede den lyserøde Hud under Kniplingen, dvælede ved Nakkehaarets Purr, gled langs Skuldrene ned til Halsens Udskæring.

Hun slog Øiet op paa ham.

Bare ladt fornemme . . .

Hendes Stemme mattedes. Og blegere end et Lig under hendes halv slukte Blik overfaldtes Vilsac af en Gysen.

Blodets Støi forvirrede hastigt hans Øren . . .

Og med ét vaagnede han, og fornam atter Springvandet Lyd og Ellens Stemme, der igen var klar, skønt den skælvede.

— Kom, Vilsac . . . Giv mig Armen, min Ven — Dansen er begyndt.

Og de gik tilbage til Salene.

— Bernstorf — Bernstorf. Det er for voldsomt.